så sæt dig ned på fortorvet med mig nu.
spis en sandwich, tomat eller skinke?
så vidt jeg ved kan himlen stadig være blå.

// farve cirkel trekant streg
// collage og tekst af Frederik Bjerre Andersen
// ISBN 978-87-992747-9-6

i byen her er togene røde

og alle busserne er gule.

du kan komme til parken begge veje.
græsset vil uanset hvad være grønt.

eller læg dig lige her på fortorvet.
kig op på himlen. den er gasblå i hovedet.

de har fundet vand
på Mars. is, faktisk.

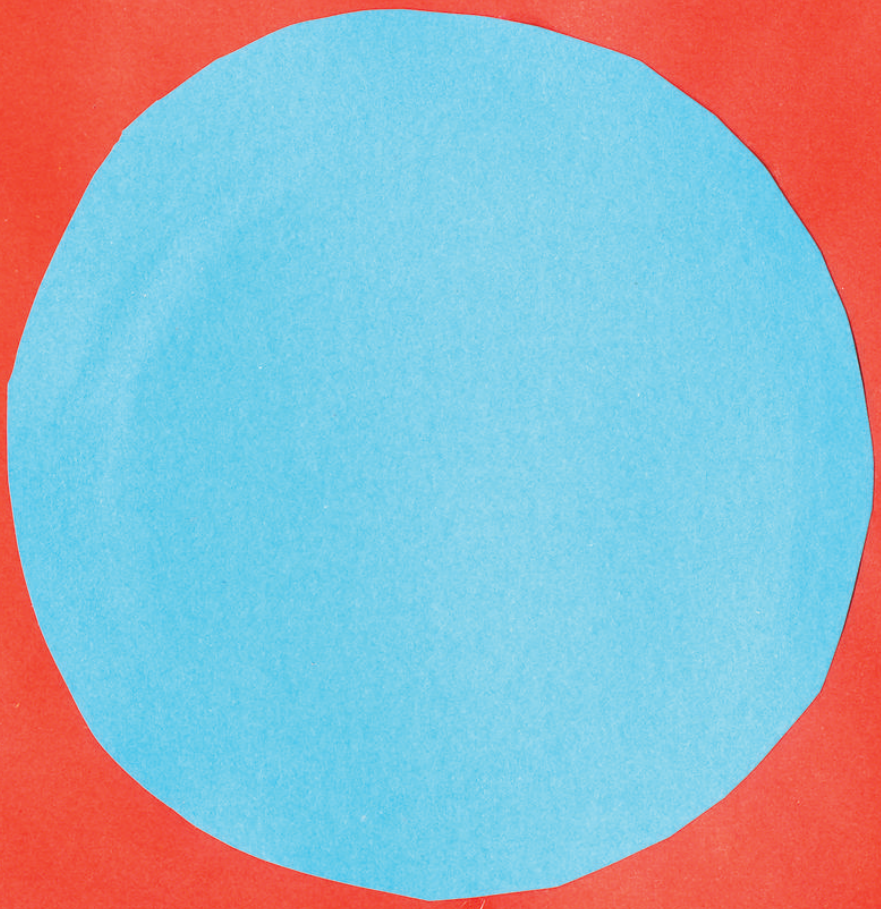

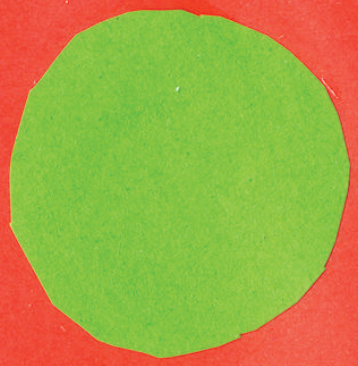

NASA har planer om at sende en plante op til den røde planet. en lille en.

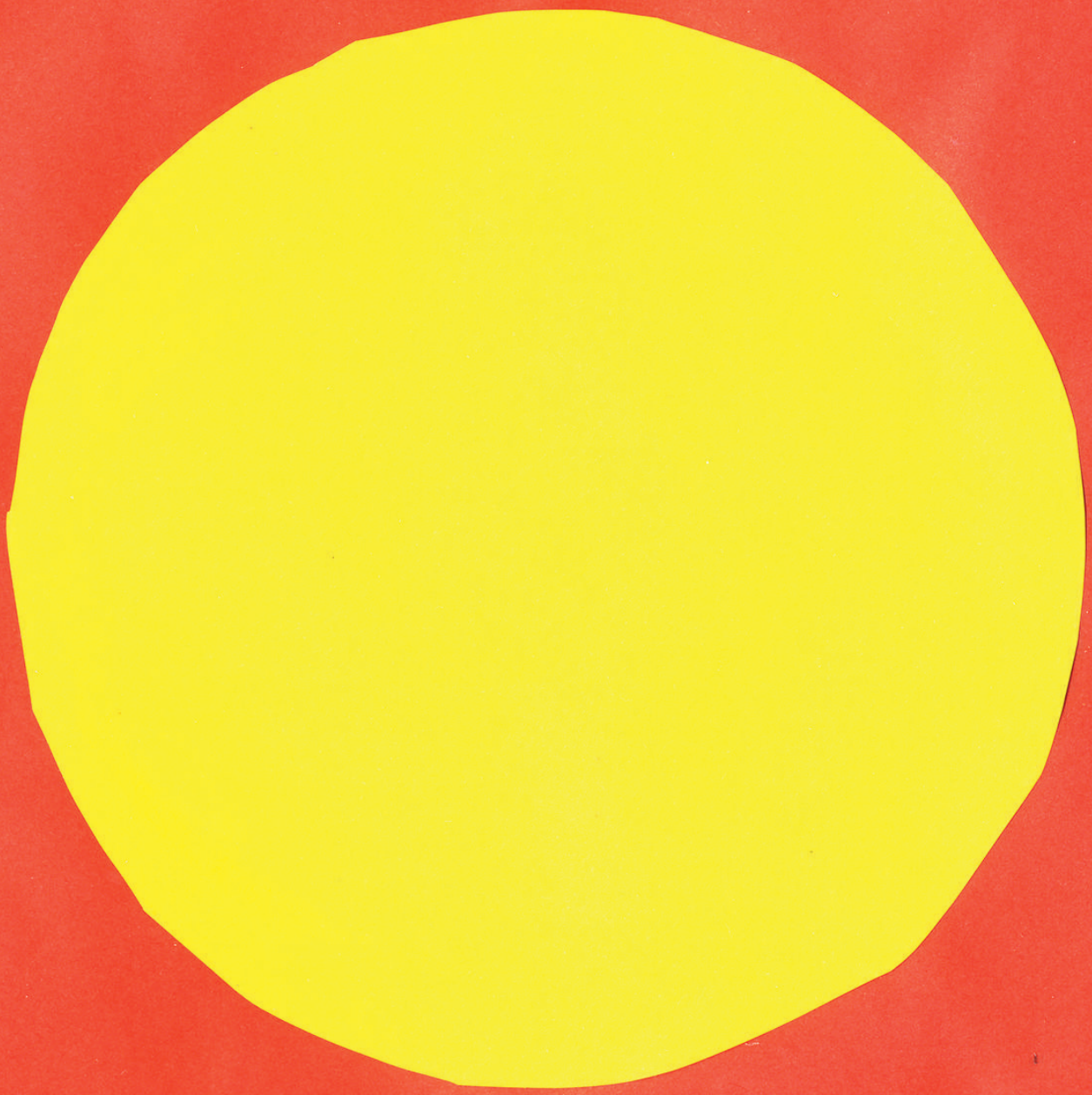

jeg vil aldrig vænne mig til at se
668 solnedgange om året.

nogen gange er min mund en ørken.
ord forsvinder i den svindende
pøl.

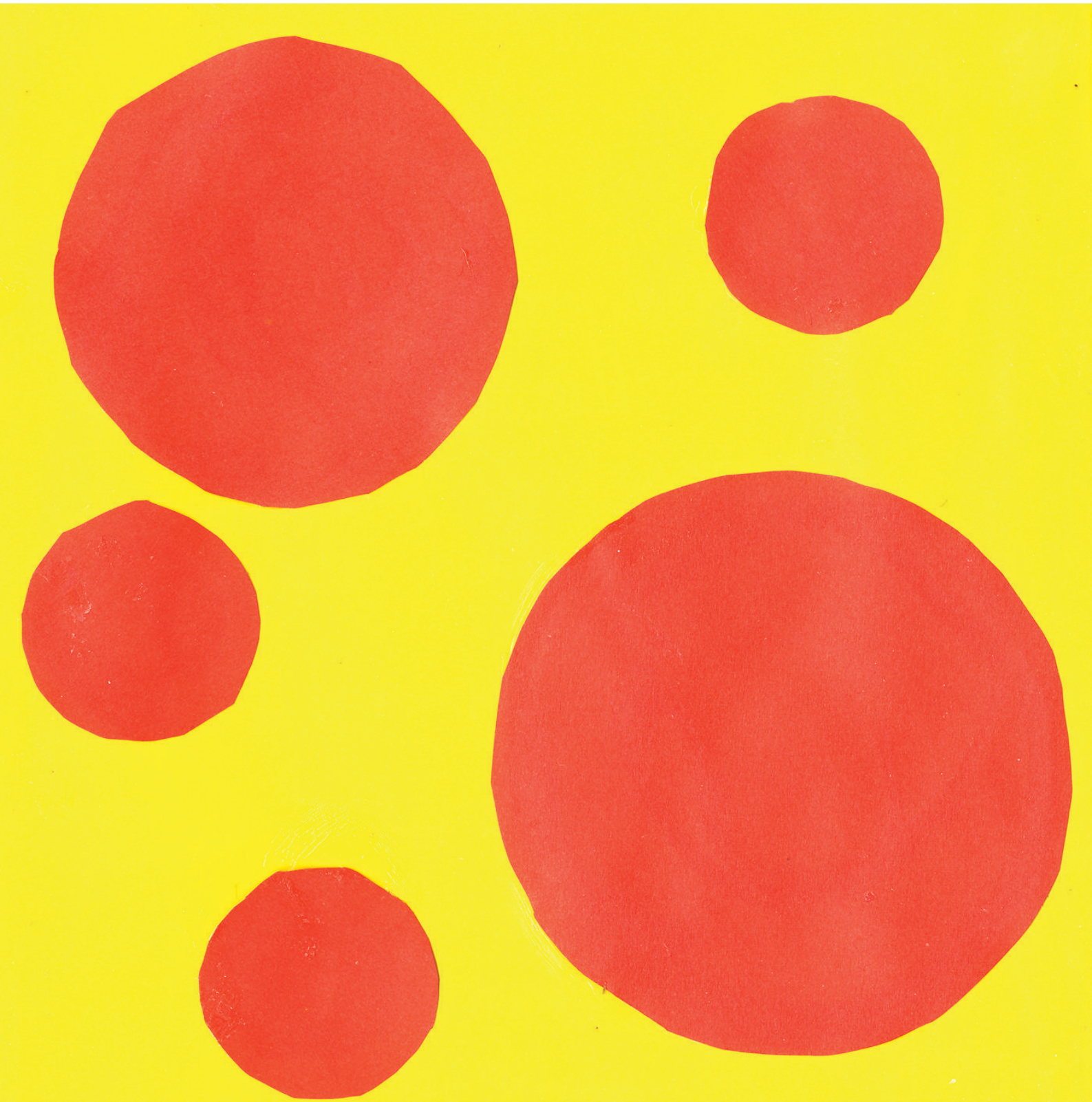

nogen gange er sproget sygt.
ord dannes og forsvinder
som pletter på febervarm hud.

men i drømme rejser jeg ordene
til syntaks, sætningstræer
og lader dig dvæle i skyggen

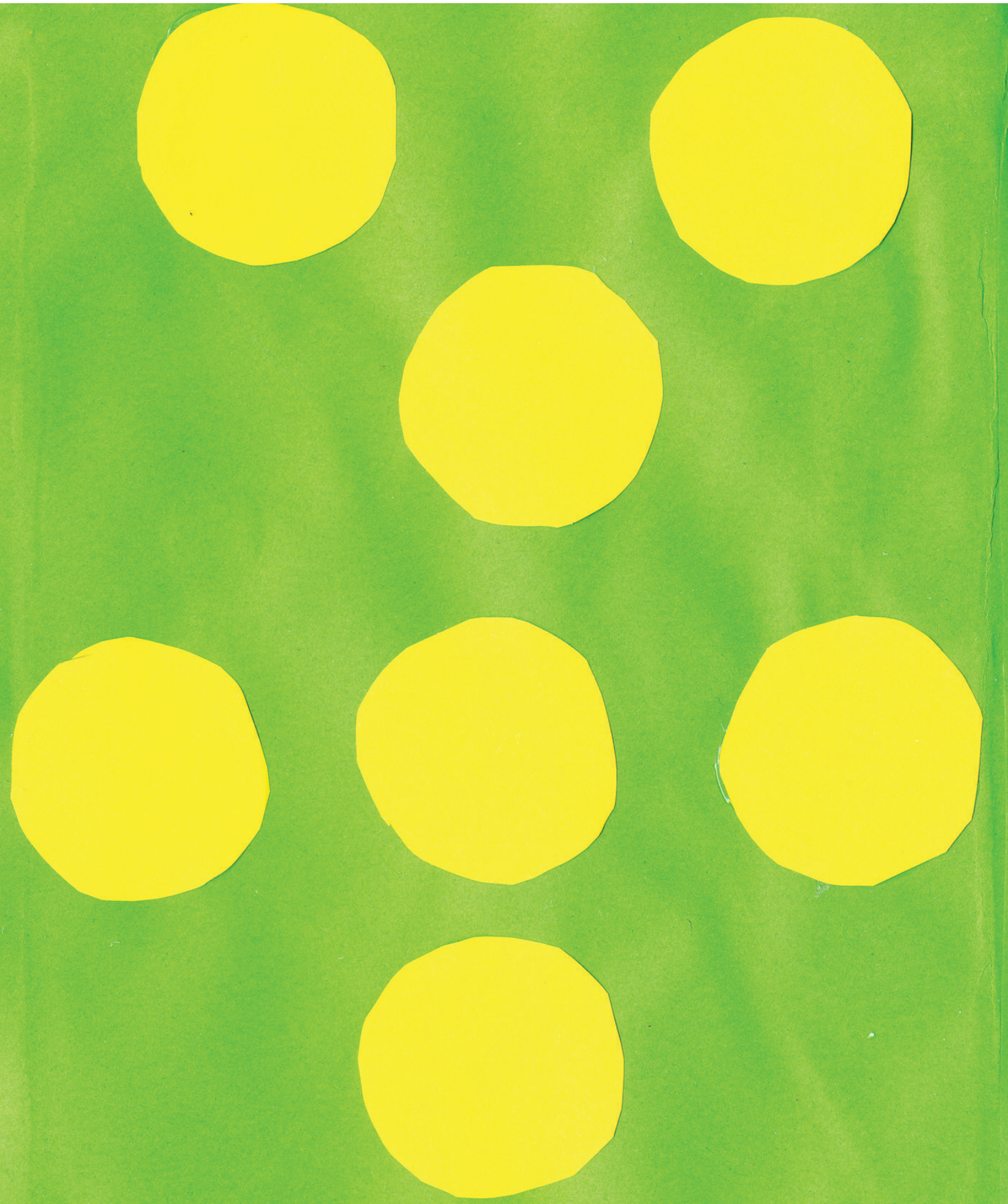

jeg kan huske en dag i august, på engen,
hvor alle børnene spillede fodbold

du kunne ikke finde bolden
i det krogede krat,
kunne du?

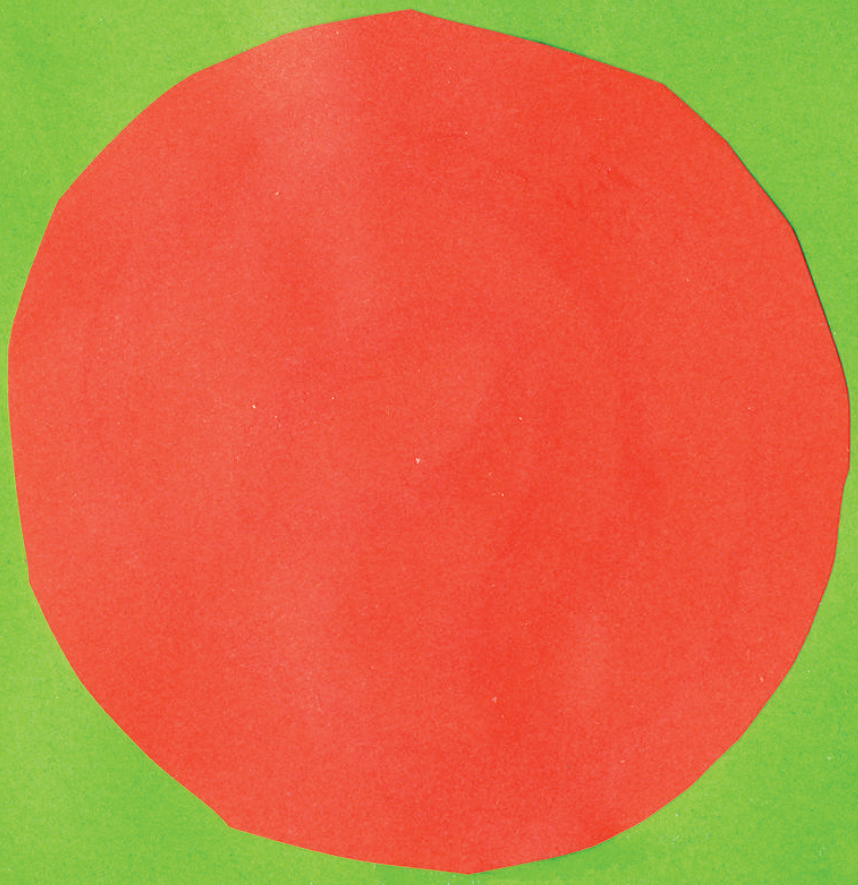

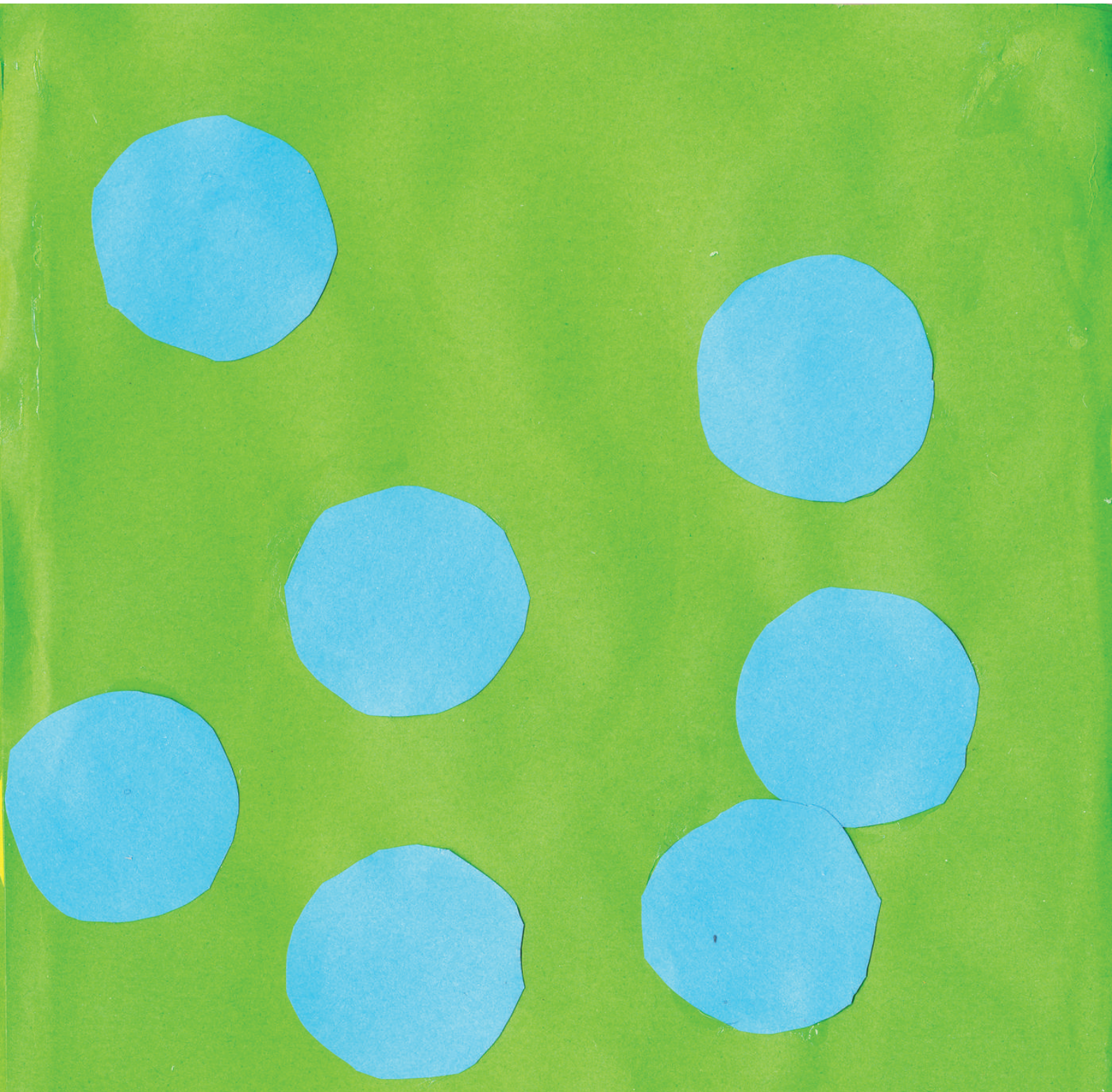

som de vilde blåbær, der gror,
holdt jeg det for mig selv.

engang drømte jeg om en solopgang.
det tog hele natten.

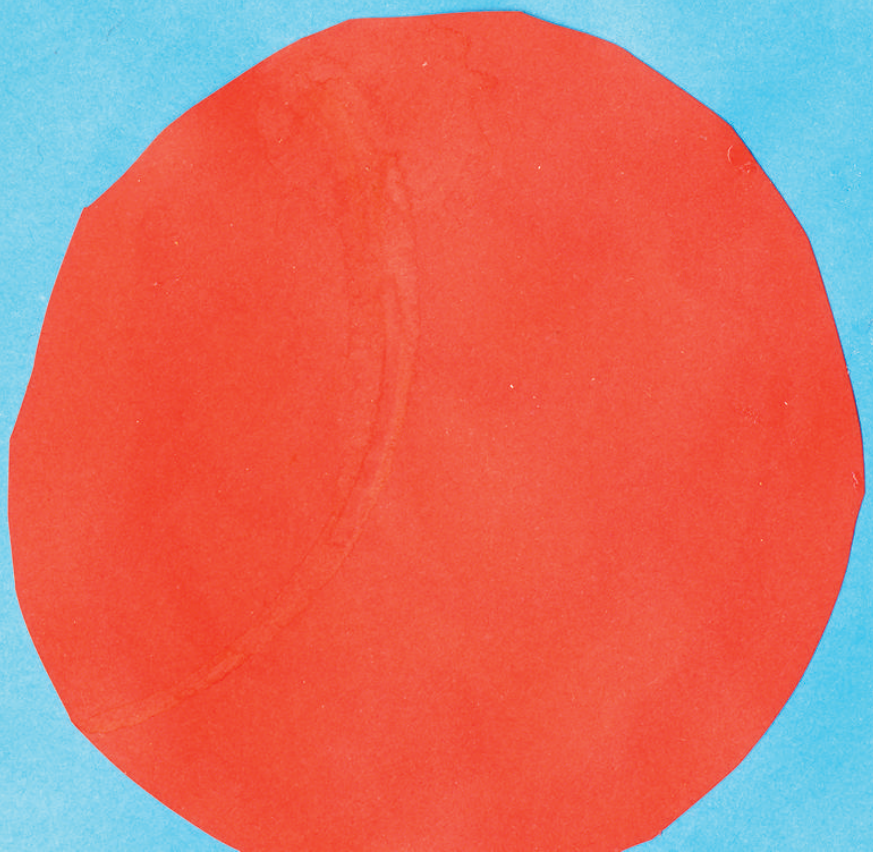

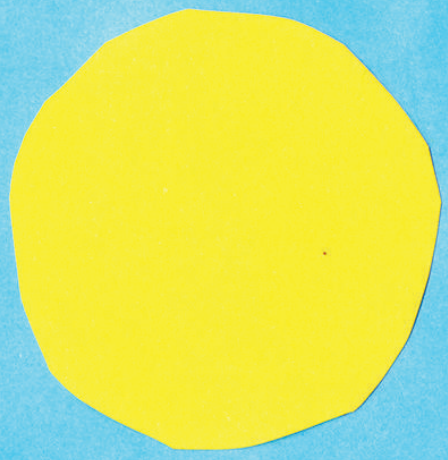

jeg stod først op omkring middag.

jeg vil ikke drømme om træer.
jeg frygter at vågne op midt ude
i skoven.

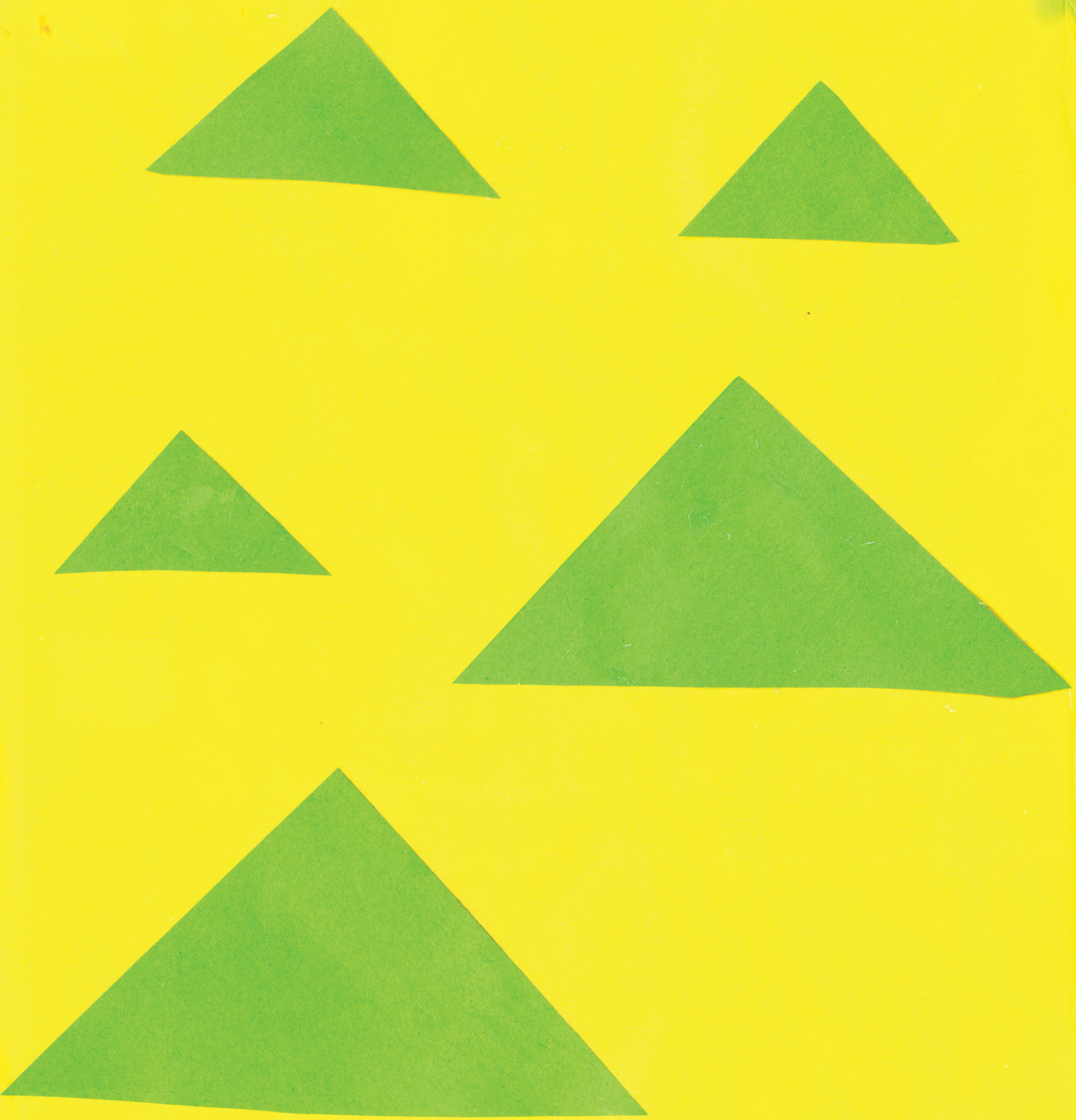

jeg elsker at kaste min cykel
ned ad stien gennem
de bittesmå grantræer.

hver gang føles som mit første
spring ud i de brølende bølger

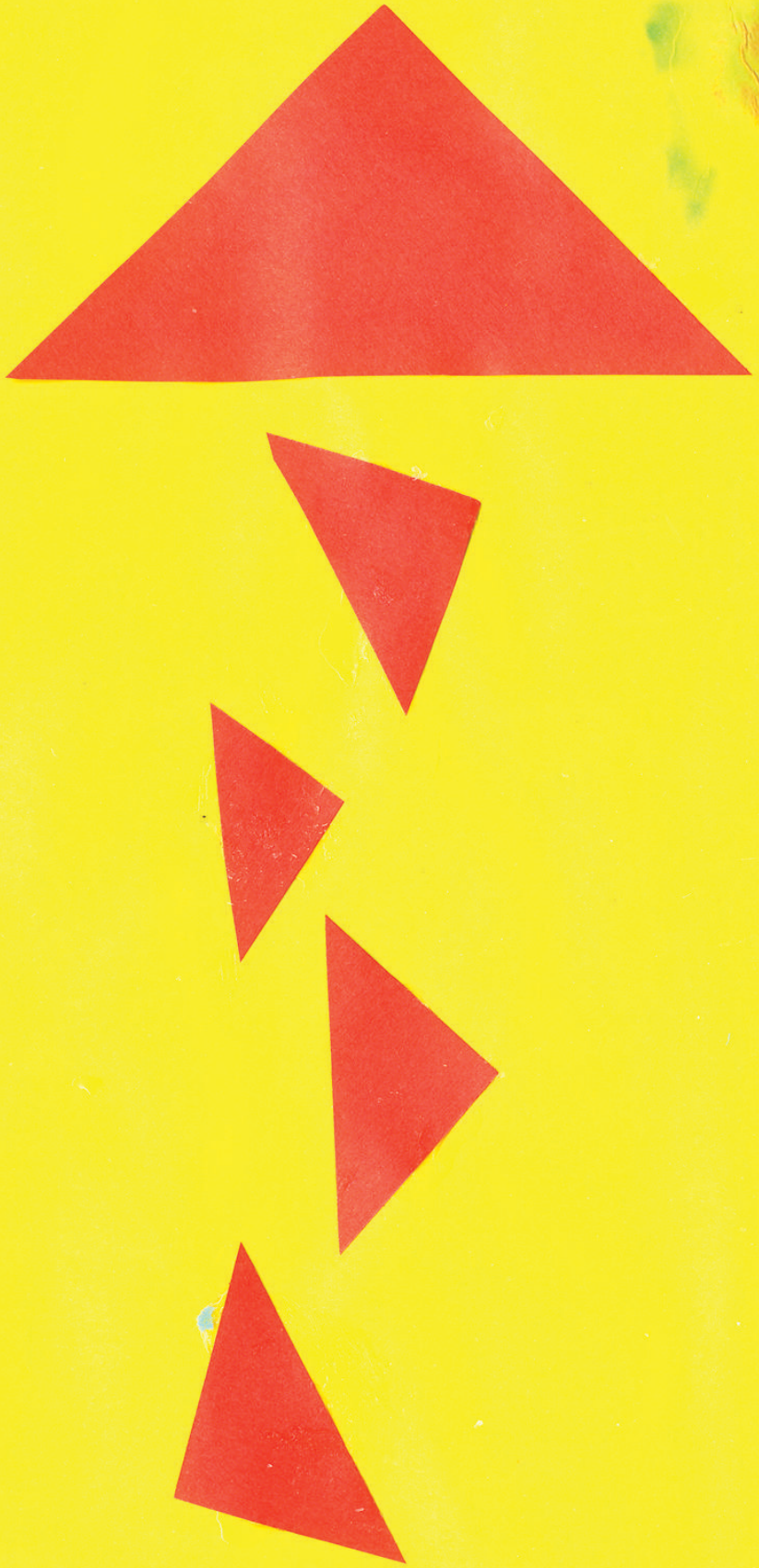

og bagefter klynker og hyler jeg
over mine sviende sår

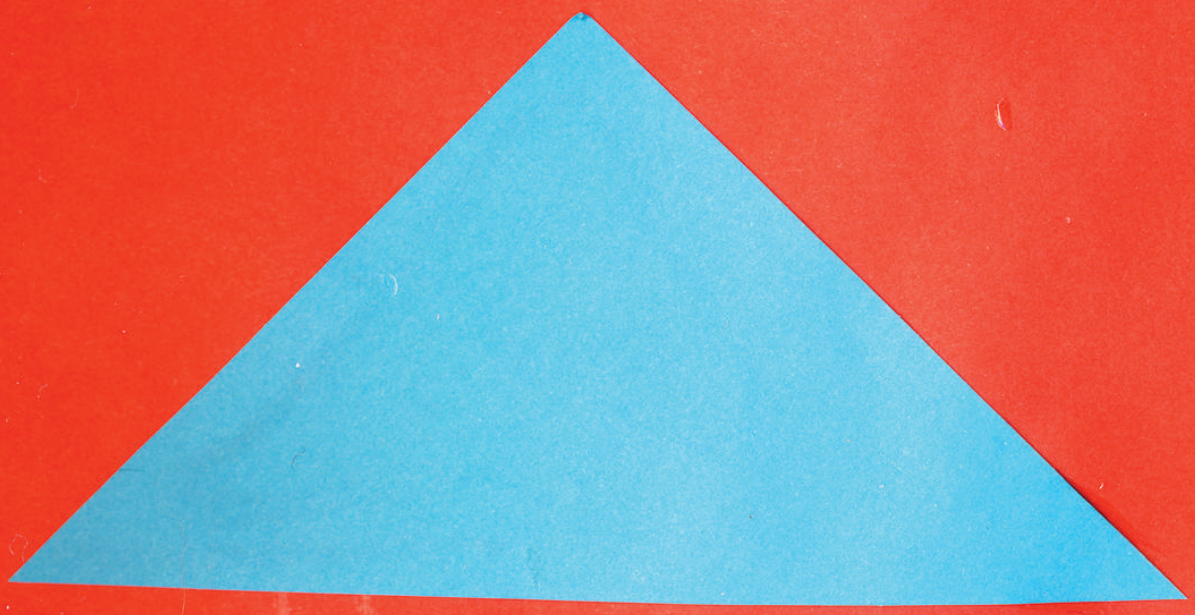

jeg ville godt komme ned og se dig svømme,
men jeg frygter, du er ædt af hajer allerede.

som et skibsvrag stikker din næse
op fra vandet.

ligesom de små skud her mellem fliserne
lytter jeg efter dine fodtrin.

du har fået det indtryk, at jeg er interesseret
i en telttur med dig.
så nu er vi her.

jeg er færdig med min bog allerede.
keder mig. jeg kigger efter ræve
mellem træerne. tæller: en.

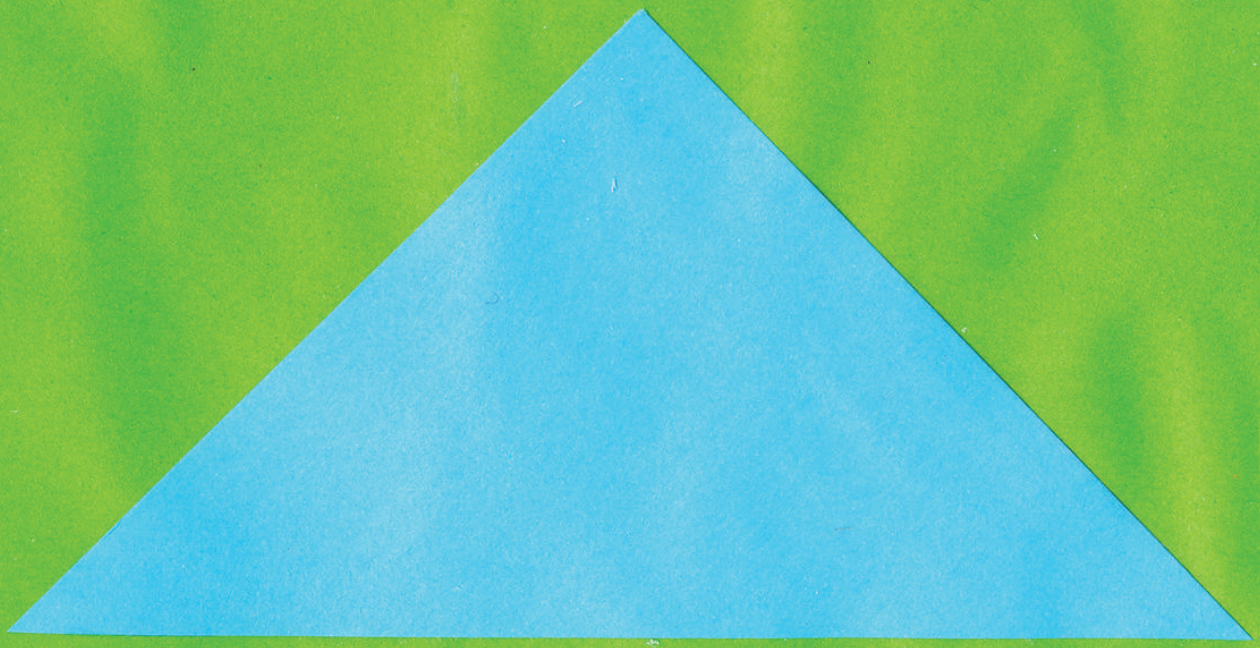

næste gang tager jeg
mit eget telt med i stedet.
det bliver så skægt.

jeg drømte jeg vågnede
midt ude i skoven.

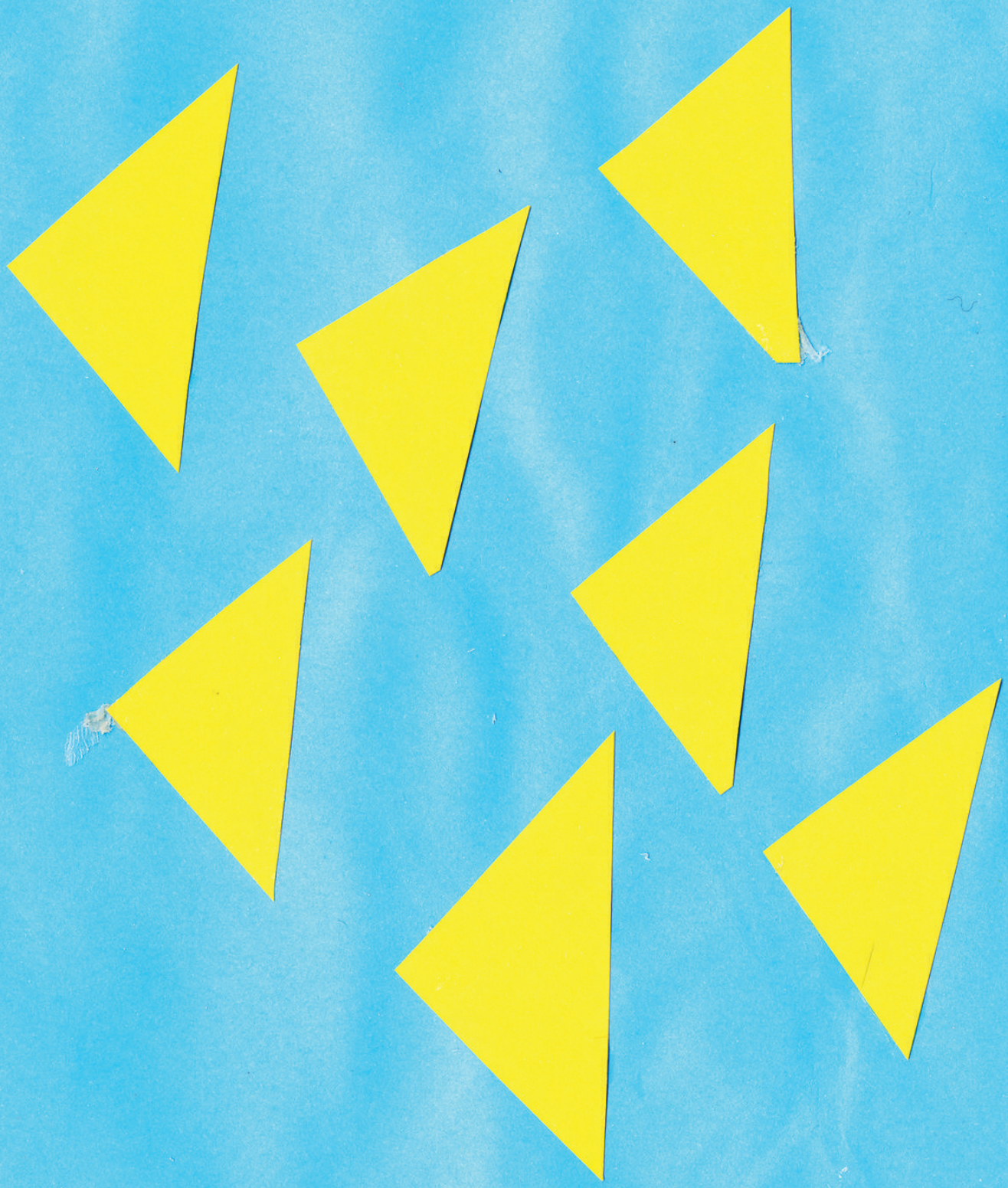

den eneste vej ud
var at følge fuglene.

så sejlede jeg ned ad floden
drømte om at vågne op på land.

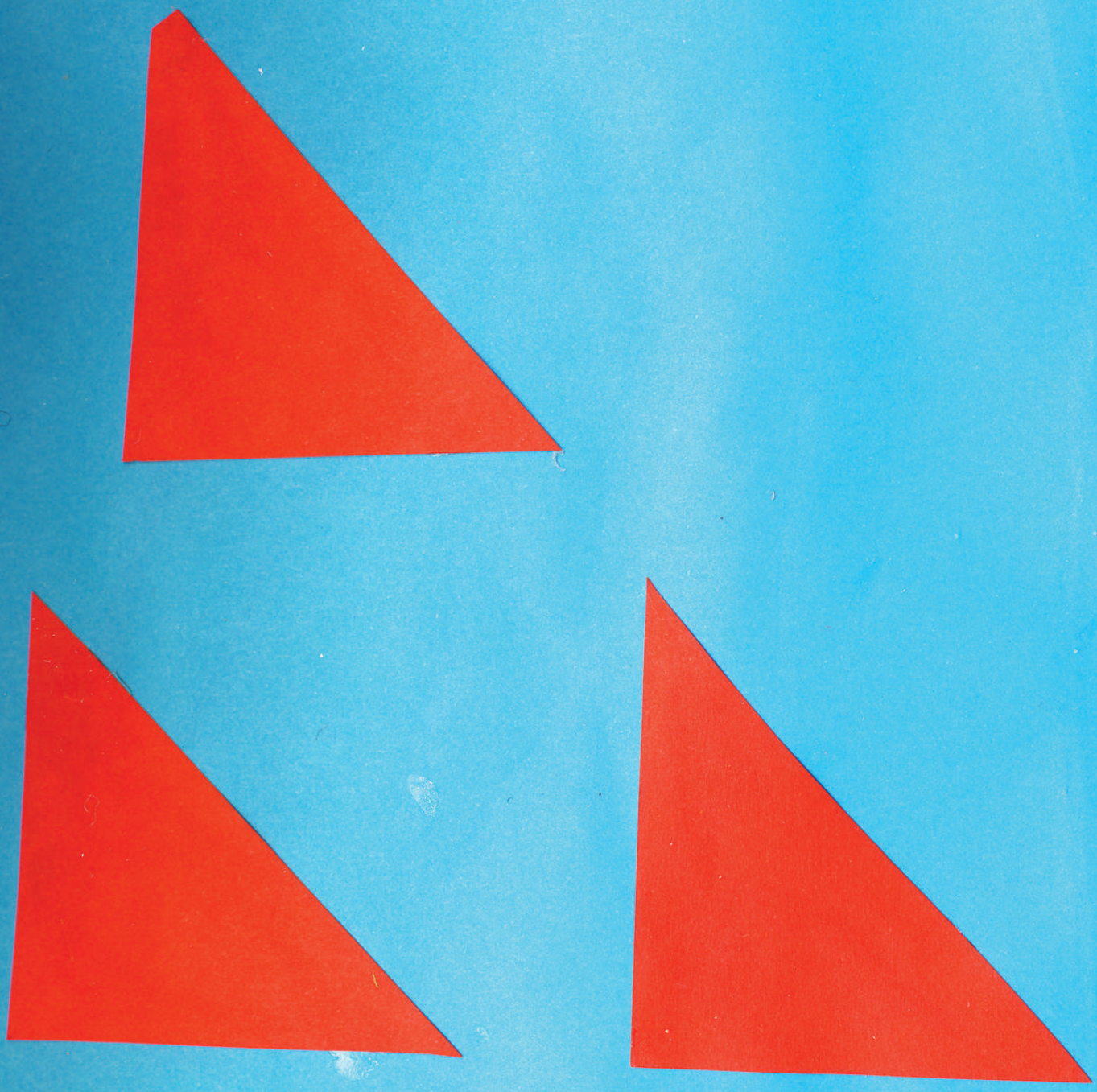

jeg vågnede slynget
op på flodbredden,
nær engen, som mine minder
fylder med bær og bolde

guirlander af blod hvirvlede
gennem vandet, dråber af mig selv.

jeg må have mistet balancen
på broen på min cykel
på de pjaskglatte planker.

men i dag holder alle togene stille.

på baneterrænet langt væk fra stationen
står de tomhjertede og røde.

og busserne, busserne er
gulnede hvaler vasket på land
i begge sider af boulevarden.